

Arrest

nr. 325 599 van 23 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213/15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 22 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 10 oktober 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 11 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Italië op 9 juni 2022 (Eurodac).

1.2. Op 25 oktober 2022 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker minderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 23,43 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,9 jaar.

1.3. Op 22 oktober 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 22 oktober 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 11/10/2022

Overdracht CGVS: 09/02/2023

U werd op 5 september 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 09.03 uur tot 12.10 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Luana BERARDO BELGRANO, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, tot de Ajuran-clan te behoren en soennitisch moslim te zijn.

U heeft uw volledig leven in Somalië in de stad Adanyabaa, district Adanyabaa, provincie Middle-Shabelle (hierna M-Shabelle) doorgebracht, waar u samenwoonde met uw ouders en zeven zussen. U bent tot de tweede of derde graad naar school geweest, ging naar de Koranschool en hielp uw vader soms in zijn schoenherstel-zaak.

Begin 2020 kondigde Al-Shabaab bij de moskee publiekelijk aan dat alle vaders hun zonen naar de lokale post moesten brengen zodat deze vervolgens naar de jihad konden worden gestuurd. Uw vader wou dit niet en nam u mee naar huis. De nacht nadien kwam Al-Shabaab jullie thuis bezoeken en zeiden ze tegen uw vader dat hij u de volgende dag naar hen moest brengen. Uw vader deed dit niet en diezelfde middag kwamen twee Al-Shabaableden naar jullie thuis. Ze sloegen u en uw vader en namen u mee naar een trainingskamp niet ver buiten de stad.

U verbleef twee maanden in het trainingskamp van Al-Shabaab, waar u voornamelijk naar video's moest kijken en naar preken moest luisteren. Op een dag zag u de mogelijkheid tijdens het gebed te ontsnappen. U keerde terug naar huis en uw moeder stuurde u naar uw tante in Mogadishu.

U verbleef twee à drie maanden bij uw tante in Mogadishu. Gedurende deze periode kwam Al-Shabaab tweemaal bij uw thuis naar u vragen, uw moeder zei telkens dat Al-Shabaab u had meegenomen en dat ze niet wist waar u zat. Op een gegeven moment werd uw vader ernstig ziek en had uw familie geen inkomen meer. Uw moeder vertelde u dat Al-Shabaab u niet meer zocht en dat de rekruteringscampagne afgerond was. U besloot terug te keren naar Adanyabaa om voor uw familie te zorgen.

Eenmaal terug in uw geboortestad begon u op uw familiale gronden te werken en ging u terug naar de Koranschool, wat door Al-Shabaab verplicht werd. Twee weken later was er een Koran-toernooi tussen de verschillende Koranscholen in Adanyabaa. Toen de wedstrijd afgelopen was, werden jullie plots meegenomen naar hetzelfde trainingskamp waar u enkele maanden voordien uit ontsnapt was.

Deze keer verbleef u drie à vier maanden in het trainingskamp. Er werden jullie nogmaals video's getoond en jullie kregen fysieke training. Op een gegeven dag zag u wederom de kans om tijdens het gebed te ontsnappen.

Eenmaal thuisgekomen vertelde uw moeder u dat uw maternale oom toevallig in de stad was en dat deze u naar Mogadishu kon begeleiden. U ging naar Mogadishu, waar u ongeveer een maand bleef. Ongeveer een week na uw aankomst in Mogadishu kwam Al-Shabaab te weten dat uw maternale oom u hielp vluchten en vermoordden ze hem. Al-Shabaab kwam bij uw moeder naar u vragen en uw familie is in dezelfde week naar Ethiopië verhuisd.

U vertrok in februari 2021 uit Somalië. U reisde door Ethiopië, Soedan, Libië, Italië en Frankrijk om op 10 oktober 2022 in België toe te komen. U diende op 19 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u door Al-Shabaab vermoord te worden.

Ter staving van uw relaas legt u een USB-stick neer met 70 foto's, tien video's en één mail van uw advocaat voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 25 oktober 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoon

dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige.

De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op 23,43 jaar met een standaarddeviatie van 1.90 jaar.' Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongelooftwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw leeftijd.

De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd - u blijkt 5 jaar ouder te zijn dan u verklaarde-, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante

familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS dd. 5 september 2024, hierna CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Er kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen heel uw leven in Adanyabaal gewoond te hebben (CGVS, p.4).

Zo verklaart u verkeerdelijk dat Al-Shabaab “sinds u zich kan herinneren” de macht in Adanyabaal had (CGVS, p.5). Uit objectieve informatie die aan uw dossier werd toegevoegd (zie bijlage 1) blijkt echter dat Adanyabaal in 2016 nog veroverd werd door de Somalische overheid. Geconfronteerd met deze informatie, stelt u dat dit niet klopt, dat het misschien valse informatie van sociale media is en de overheid er misschien sinds uw vertrek de macht hebben overgenomen (CGVS, p.12). De vaststelling dat u geen weet heeft van de verovering van Adanyabaal door de overheid in 2016 doet de geloofwaardigheid van uw verklaringen al ernstig op losse schroeven staan.

Gevraagd naar gevechten in de buurt van Adanyabaal, stelt u dat u niets weet over gevechten, maar dat u denkt dat er één moment in 2016-2017 was waarbij de overheid Al-Shabaab aanviel, waarna Al-Shabaab de waterputten in brand stak (CGVS p.11, p.12). Op de opmerking vanwege de protection officer dat er vaak gevechten in de buurt van Adanyabaal waren (zie bijlage 2) en dat in 2018 de befaamde leider van de Ma’awisley H.A.D. in de directe omgeving van uw vermeende stad tijdens gevechten gedood werd (zie bijlage 2), antwoordt u dat er enkel kleine clangevechten waren en dat uw familie u zei dat de Ma’awisley in Djaw Har waren, niet in Adanyabaal (CGVS, p.12). Het gegeven dat u geen weet heeft van de vele gevechten in uw regio noch van de dood van de befaamde Ma’awisley leider H.A.D. in 2018 is een verdere indicatie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw herkomst.

Verder laat ook uw kennis over de lokale geografie te wensen over. Zo hebt u blijkbaar nog nooit van het nabijgelegen district Ruun-Nirgood en diens gelijknamige belangrijke stad gehoord (CGVS p.5) (zie bijlage 3). Op de opmerking dat het wel merkwaardig is dat u nog nooit van deze nabijgelegen grote stad heeft gehoord en dat hier enorm veel gevechten tussen de overheid en Al-Shabaab waren (zie bijlages 2 en 3), stelt u dat de naam misschien anders wordt uitgesproken en dat u het zich daarom misschien niet herinnert (CGVS, p.5, p. 12). Toch bevestigde de tolk dat Ruun-Nirgood correct werd uitgesproken (CGVS, p.12). De vaststelling dat u volkomen uit de lucht valt wanneer u naar een van de grotere steden in uw vermeende regio wordt gevraagd ondergraft de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder.

Ten slotte verklaart u ondubbelzinnig dat u zich geen enkele grote droogte in Adanyabaal kan herinneren (CGVS, p.7). Uit objectieve informatie die aan uw dossier werd toegevoegd (zie bijlage 4) blijkt echter dat er in 2016 nog zware droogtes in uw regio waren waarbij er een chronisch watertekort was waardoor mensen hun huizen moesten ontluchten. Geconfronteerd met deze opmerkelijke lacune in uw kennis, probeert u zich te verschuilen achter uw zogezegde toen jonge leeftijd (CGVS, p.13). Op de opmerking dat u volgens de leeftijdstest op dat moment reeds zestien jaar oud was, wat zeker in de Somalische context niet kinds is, antwoordt u dat u de droogtes niet opmerkte omdat Al-Shabaab daar was en jullie geen telefoons mochten gebruiken, wat geen aannemelijke verklaring is voor uw gebrek aan kennis aangaande iets wat u in uw dagelijks leven moet hebben gemerkt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Adanyabaal, in district Adanyabaal, gelegen in de provincie M-Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Adanyabaal heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ter volledigheid dient te worden opgemerkt dat er door de vele inconsistenties en bevreemdende elementen in uw relaas hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten.

Zo zijn er meerdere inconsistenties tussen uw verklaringen in uw fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling (NBMV), de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS te vinden.

Zo verklaart u op uw fiche NBMV dat Al-Shabaab u wou rekruteren, dat er gevechten waren en dat u gedwongen werd met hen mee te gaan (fiche NBMV, p.4). U maakt echter noch bij de DVZ, noch bij het CGVS gewag van gevechten toen Al-Shabaab u probeerde te rekruteren. Bij de DVZ verklaart u dat leden van Al-Shabaab bij u thuis kwamen en tegen uw vader zeiden dat u zich ben hen moest aansluiten (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat Al-Shabaab een publieke toespraak bij de moskee hield en de vaders collectief opdroeg hun zonen aan hen over te geven (CGVS, p.11, p.13). Geconfronteerd met uw afwijkende verklaringen over waar Al-Shabaab uw vader opdroeg om u aan hen over te geven, probeert u zich uit de situatie te praten door te stellen dat u bij de DVZ enkel over de tweede interactie tussen Al-Shabaab en uw vader sprak gezien u daar verteld werd het kort te houden (CGVS, p.13). Het is echter niet aannemelijk dat u bij de DVZ enkel over de tweede interactie tussen Al-Shabaab en uw vader zou spreken en geen gewag zou maken van het eerste, collectieve bevel van Al-Shabaab om de jongens uit de stad aan hen over te leveren. De vaststelling dat u niet eenduidig kan aangeven onder welke omstandigheden Al-Shabaab u wou rekruteren en telkens met nieuwe elementen op de proppen komt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas op ernstige wijze.

Ook verklaarde u bij de DVZ dat u na uw eerste verblijf in Mogadishu naar Adanyabaal terugkeerde omdat u te jong was en niet wist wat Al-Shabaab u zou aandoen (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Op het CGVS verklaart u echter dat uw vader ziek was, dat uw familie zonder inkomen zat en dat uw moeder u vertelde dat de kust veilig was (CGVS, p.17). De vaststelling dat u wederom niet eenduidig kan aangeven onder welke omstandigheden u naar Adanyabaal terugkeerde is een verdere indicatie dat er geen geloof aan uw verklaringen kan worden gehecht.

Verder is het uiterst bevreemdend dat u na een kort verblijf van ongeveer twee maanden in Mogadishu (CGVS, p.16), waarbij Al-Shabaab tweemaal bij uw familie naar u kwam vragen (CGVS, p.16), zonder enige veiligheidsmaatregelen naar Adanyabaal terugkeerde en zelfs naar de Koranschool ging waar u wist dat er Al-Shabaab leden zaten (CGVS, p.14, p.17). U verklaart dat u schrik had en dat u dacht dat er u iets ging overkomen (CGVS, p.17). Gevraagd naar deze opmerkelijke gang van zaken, stelt u enkel dat uw moeder u vertelde dat de situatie oké was (CGVS, p.17). Van iemand die werkelijk net twee à drie maanden gevangenschap in een Al-Shabaab trainingskamp had ontvlucht (CGVS, p.16) zou men gedrag mogen verwachten dat meer in lijn ligt met de ernst van de beschreven feiten. Het gegeven dat u na slechts twee maanden in Mogadishu te hebben verbleven besliste om zonder enige veiligheidsmaatregelen naar Adanyabaal terug te keren louter op basis van het advies van uw moeder laat toe de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in twijfel te trekken.

Ook is het merkwaardig dat uw familie nooit maatregelen heeft getroffen om u te behoeden voor de verplichte rekruteringen van Al-Shabaab. U stelt immers dat Al-Shabaab sinds u zich kan herinneren mensen onder dwang rekruteerde in Adanyabaal, dat deze rekruteringen soms tot tweemaal per jaar voorkwamen en dat de lichamen van de mensen die weigerden "gedeponeerd" werden op de markt (CGVS, p.13). Gevraagd of uw familie ooit enige veiligheidsmaatregelen heeft getroffen om u voor dit lot te behoeden, stelt u dat uw vader u enkel zei dat Al-Shabaab slecht was en dat hij u op die manier probeerde te sensibiliseren (CGVS, p.14). Op de opmerkingen dat het merkwaardig is dat uw familie ondanks de veel voorkomende rekruteringen onder dwang van Al-Shabaab geen enkele maatregel heeft getroffen om u van dit lot te besparen, stelt u enkel dat de rekruteringen niet vast waren (CGVS, p.14). Het gebrek aan enige proactieve actie van uw familie op de veel voorkomende verplichte rekrutering van Al-Shabaab ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder.

Ten slotte is het uiterst bevreemdend dat Al-Shabaab u tot tweemaal toe de kans gaf hun rekrutering onder dwang te ontlopen. U stelt immers dat Al-Shabaab aan de moskee alle vaders opdroeg hun zonen aan hen over te geven (CGVS p.10, p.11, p.14). U verklaart dat de jongens die "klaar" waren meteen moesten worden afgegeven, maar merkwaardig genoeg mochten de jongens die dat nog niet waren met hun vaders mee naar huis (CGVS, p.15). Al-Shabaab kwam de avond nadien bij jullie thuis en vertelde uw vader dat hij u de dag nadien aan hen moest overleveren (CGVS, p.15). Gevraagd waarom Al-Shabaab u tot tweemaal toe de kans gaf weg te vluchten in plaats van u meteen met hen mee te nemen toen ze bij u thuis waren, stelt u dat

Al-Shabaab de macht heeft in de regio en dat ze denken dat niemand kan wegvlugten (CGVS, p.15). Nochtans kon u tot tweemaal toe relatief makkelijk van-en-naar Mogadishu vluchten door zich telkens simpelweg in het laadruim van wagens die goederen/ dieren vervoerden te verstoppen (CGVS, p.10, p.11, p.16, p.17). Het nonchalante gedrag van Al-Shabaab op uw deelname aan de verplichte rekrutering staat in scherp contrast met de ernst van uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië, zijnde moord door Al-Shabaab (CGVS, p.12).

Gezien al het bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan de door u verklaarde feiten. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten is niet aannemelijk.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Over de 70 foto's en 10 video's die u neerlegt (document 1) kan gezegd worden dat deze, zoals u zelf aangeeft (ontvangstbewijs documenten dd. 7 februari 2023), volkomen over uw reis naar België gaan. Deze foto's en video's voegen niets toe aan uw asielmotieven. Over de mail van uw advocaat (document 1) kan gezegd worden dat dit een loutere kennisgeving betreft waarbij u wordt geïnformeerd dat u op 7 februari 2023 aanwezig dient te zijn op bij de DVZ voor uw eerste interview. Deze mail voegt eveneens niets toe aan uw asielmotieven.

Uw advocaat haalt aan dat u hier ondertussen al bijna twee jaar verblijft en dat u hier een leven probeert op te bouwen (CGVS, p.20). De opmerkingen van uw advocaat kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 5 september 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS, p.12). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet

problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er kan nog worden toegevoegd dat de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud u via aangetekend schrijven werden opgestuurd op 11 september 2024, maar dat het CGVS deze als 'niet afgehaalde post' teruggestuurd kreeg. Uw advocate kreeg echter ook een versie per mail doorgestuurd op 9 september 2024. Het CGVS ontving echter geen opmerkingen hierover.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“artikelen 48/3 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.”

Verzoeker is het niet eens met de bevindingen van de bestreden beslissing die een vermoeden van kwade trouw schept en de geloofwaardigheid van verzoeker ernstig in twijfel trekt. Hij heeft nochtans de feiten zo nauwkeurig mogelijk weergegeven. De bestreden beslissing tast ten onrechte het vermoeden van goede trouw aan. Verzoeker benadrukt dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden.

Verzoeker wijst erop dat hij reeds bij aanvang van het gehoor bij het Commissariaat-generaal aangaf dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn relaas slechts in korte bewoordingen heeft kunnen uitleggen. Verzoeker moest beknopt zijn tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het kan hem dan ook niet verweten worden niet alles te hebben verteld tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoeker verwijst naar literatuur die wijst op aanzienlijke verschillen, rekening houdend met de afkomst van jongeren. Hij stelt dat een leeftijdsonderzoek met een foutmarge van letterlijk diverse jaren, niet het minste nut heeft.

Verzoeker leefde in een afgelegen, door Al-Shabaab gecontroleerd gebied, zonder toegang tot nieuwsbronnen of sociale media. Dit kan verklaren waarom hij niet bekend is met de machtswisselingen of nabijgelegen steden zoals Ruun-Nirgood.

Traumatische ervaringen kunnen herinneringen beïnvloeden, waardoor de verzoeker zich bepaalde gebeurtenissen, zoals droogtes, minder goed herinnert.

Regionale namen zoals Ruun-Nirgood kunnen verschillende uitspraken hebben afhankelijk van dialect of lokale benaming, wat verwarring kan veroorzaken.

Verzoekers geografische kennis is niet beperkt. Hij noemt omliggende dorpen en steden zoals Al Kawasar, Darunima, El Baxaat, Mubah, en Mokokori. Hij kent de ligging van sommige plaatsen ten opzichte van Adanyabaal, zoals Darunima in het oosten en Niroh in het Westen. Hij weet dat M-Shabelle grenst aan de provincie Hiraan en zegt dat ze een gemeenschappelijke administratie hadden.

Verzoeker beschrijft tevens zijn leven als jongen die naar de Koranschool ging, werkte in de landbouw en zijn vader hielp met het herstellen van schoenen. Hij noemt wijken zoals Dayah en Waberi in Adanyabaal en weet dat het ziekenhuis in Dayah ligt. Hij zegt dat er geen officiële straatnamen zijn, maar wel twee wegen naar Adanyabaal (Tsecha en Heida/Dehra). Hij noemt twee waterputten in zijn wijk Dayah. De bestreden beslissing is onvoldoende en onjuist gemotiveerd. Verzoeker heeft voldoende kennis van zijn gebied van herkomst en bewijst zo dat hij afkomstig is uit Adanyabaal.

Zelfs als de familie van verzoeker Al-Shabaab niet vertrouwdde, waren ze mogelijk machteloos om tegen hen in te gaan. Openlijk verzet kan fataal zijn, en hun opties om hun zoon te beschermen waren wellicht beperkt.

De terugkeer naar Adanyabaal zonder maatregelen kan worden toegeschreven aan een inschattingsfout, beïnvloed door de misleidende geruststelling van zijn moeder, die zei dat de situatie veilig was. Zijn loyaliteit aan zijn familie kan hem ertoe gebracht hebben.

De informatie die verzoeker deelt over de methodes en dreiging van Al-Shabaab is consistent met actuele informatie. Verzoeker verwijst naar landeninformatie.

Het is mogelijk dat verzoeker door de traumatische omstandigheden, zoals reeds hierboven vermeld, moeite heeft om specifieke details te herinneren over de tijd die hij in het kamp doorbracht en zijn ontsnappingen.

De ontsnappingen kunnen worden verklaard door een tijdelijke verzwakking van de bewaking, bijvoorbeeld tijdens gebedstijden of door logistieke beperkingen van de groep.

Verzoeker was heel duidelijk over de rekrutering. Hij beschrijft hoe Al-Shabaab via een moskee zijn vader onder druk zette om hem af te geven en dat hij uiteindelijk werd meegenomen naar een trainingskamp. Hij geeft ook details over de dreigingen die zijn familie kreeg, zoals de belofte om dochters uit te huwelijken. Hij vertelt over zijn tijd in het kamp, inclusief dat hij video's van executies moest bekijken, hoe anderen getraind werden, en hoe hij uiteindelijk ontsnapte tijdens het gebed. Hij legt ook uit dat Al-Shabaab jongeren uit Koranscholen rekruteerde en hoe een korancompetitie in Adanyabaal leidde tot zijn tweede gevangenschap.

Hoewel de Ma'awisley in de regio actief waren, kan de verzoeker hier weinig van hebben meegekregen als deze gevechten niet rechtstreeks invloed hadden op zijn dorp of directe omgeving. We mogen niet vergeten dat het interview meerdere uren duurde wat kan hebben geleid tot verwarring, vermoeidheid en inconsistenties in de verklaringen. De situatie in Somalië is vaak complex, met overlappende conflicten en machtsverhoudingen. Verzoeker kan deze dynamiek mogelijk niet volledig hebben begrepen of correct hebben overgebracht. Hij is zeer jong en minderjarig op het moment van de feiten. Verzoeker kent veel details over zijn persoonlijke leven, de regio Adanyabaal, en de manier waarop Al-Shabaab opereert. Deze kennis wijst op daadwerkelijke ervaringen in een door conflicten getroffen gebied. De commissaris-generaal kan daarom niet besluiten dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is. Verzoeker heeft heel veel kennis over de regio, de praktijken van Al-Shabaab en de algemene situatie. De inconsistenties kunnen verklaard worden door zijn leeftijd, trauma, ... Verzoeker moet erkend worden als vluchteling.

De verzoeker heeft meerdere malen verklaard dat hij door Al-Shabaab is gerekruteerd en heeft weten te ontsnappen. Dit maakt hem een direct doelwit bij terugkeer, aangezien Al-Shabaab vaak harde straffen oplegt aan deserteurs of degenen die zich tegen hen keren. De dreigingen tegen zijn familie, zoals de gedwongen uithuwelijking van zijn zussen en moord op zijn oom, illustreren de ernst van de situatie en de risico's.

Verzoeker wijst verder op landeninformatie aangaande de algemene situatie in Somalië. De situatie in Hirshabelle en omliggende regio's wordt gekenmerkt door intensieve gevechten, politieke instabiliteit en gewapende conflicten.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In casu stelt de Raad vast dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn leeftijd. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker meerderjarig is en een leeftijd heeft van 23,43 jaar met een standaarddeviatie van 1,9 jaar toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. De Raad verwijst naar de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Vervolgens moet worden vastgesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 25 oktober 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonst dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige.

De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op 23,43 jaar met een standaarddeviatie van 1.90 jaar.' Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Van een verzoeker

om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw leeftijd.

De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd - u blijkt 5 jaar ouder te zijn dan u verklaarde-, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid."

De Raad stelt vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Daarnaast betreffen de vastgestelde inconsistenties kernelementen van verzoekers asielrelaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft.

Bovendien werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Somalisch en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar zijn trauma en dat hij zich hierdoor details moeilijk kan herinneren, merkt de Raad op dat verzoeker niet aantoonbaar dat zijn cognitief geheugen dermate is aangetast waardoor hij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. Verzoeker brengt verder desbetreffend geen enkel bewijs bij. Bovendien maakte noch hij noch zijn advocaat enige opmerking hierover tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn gezondheidstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Ook waar verzoeker stelt dat hij in een afgelegen gebied woonde kan geen afbreuk doen aan zijn onvoldoende doorleefde kennis over de politieke situatie in zijn regio van herkomst. Verzoeker herhaalt zijn afgelegde verklaringen over zijn geografische kennis, over zijn leven als jongen die naar de koranschool ging, maar deze verklaringen over zijn afgelegde verklaringen laten geen andere beoordeling toe.

Tot slot mag los van de vaststelling dat een persoonlijk onderhoud lang kan duren, van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot gebeurtenissen die de essentie van zijn relaas uitmaken en de directe aanleiding gevormd hebben voor het vertrek uit zijn land van herkomst. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit niet het geval.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

"Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Er kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen heel uw leven in Adanyabaal gewoond te hebben (CGVS, p.4).

Zo verklaart u verkeerdelijk dat Al-Shabaab "sinds u zich kan herinneren" de macht in Adanyabaal had (CGVS, p.5). Uit objectieve informatie die aan uw dossier werd toegevoegd (zie bijlage 1) blijkt echter dat

Adanyabaal in 2016 nog veroverd werd door de Somalische overheid. Geconfronteerd met deze informatie, stelt u dat dit niet klopt, dat het misschien valse informatie van sociale media is en de overheid er misschien sinds uw vertrek de macht hebben overgenomen (CGVS, p.12). De vaststelling dat u geen weet heeft van de verovering van Adanyabaal door de overheid in 2016 doet de geloofwaardigheid van uw verklaringen al ernstig op losse schroeven staan.

Gevraagd naar gevechten in de buurt van Adanyabaal, stelt u dat u niets weet over gevechten, maar dat u denkt dat er één moment in 2016-2017 was waarbij de overheid Al-Shabaab aanviel, waarna Al-Shabaab de waterputten in brand stak (CGVS p.11, p.12). Op de opmerking vanwege de protection officer dat er vaak gevechten in de buurt van Adanyabaal waren (zie bijlage 2) en dat in 2018 de befaamde leider van de Ma'awisley Hibad Ali Dasar in de directe omgeving van uw vermeende stad tijdens gevechten gedood werd (zie bijlage 2), antwoordt u dat er enkel kleine clangevechten waren en dat uw familie u zei dat de Ma'awisley in Djaw Har waren, niet in Adanyabaal (CGVS, p.12). Het gegeven dat u geen weet heeft van de vele gevechten in uw regio noch van de dood van de befaamde Ma'awisley leider Hibad Ali Dasar in 2018 is een verdere indicatie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw herkomst.

Verder laat ook uw kennis over de lokale geografie te wensen over. Zo hebt u blijkbaar nog nooit van het nabijgelegen district Ruun-Nirgood en diens gelijknamige belangrijke stad gehoord (CGVS p.5) (zie bijlage 3). Op de opmerking dat het wel merkwaardig is dat u nog nooit van deze nabijgelegen grote stad heeft gehoord en dat hier enorm veel gevechten tussen de overheid en Al-Shabaab waren (zie bijlages 2 en 3), stelt u dat de naam misschien anders wordt uitgesproken en dat u het zich daarom misschien niet herinnert (CGVS, p.5, p. 12). Toch bevestigde de tolk dat Ruun-Nirgood correct werd uitgesproken (CGVS, p.12). De vaststelling dat u volkomen uit de lucht valt wanneer u naar een van de grotere steden in uw vermeende regio wordt gevraagd ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder.

Ten slotte verklaart u ondubbelzinnig dat u zich geen enkele grote droogte in Adanyabaal kan herinneren (CGVS, p.7). Uit objectieve informatie die aan uw dossier werd toegevoegd (zie bijlage 4) blijkt echter dat er in 2016 nog zware droogtes in uw regio waren waarbij er een chronisch watertekort was waardoor mensen hun huizen moesten ontvluchten. Geconfronteerd met deze opmerkelijke lacune in uw kennis, probeert u zich te verschuilen achter uw zagezegde toen jonge leeftijd (CGVS, p.13). Op de opmerking dat u volgens de leeftijdstest op dat moment reeds zestien jaar oud was, wat zeker in de Somalische context niet kinds is, antwoordt u dat u de droogtes niet opmerkte omdat Al-Shabaab daar was en jullie geen telefoons mochten gebruiken, wat geen aannemelijke verklaring is voor uw gebrek aan kennis aangaande iets wat u in uw dagelijks leven moet hebben gemerkt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Adanyabaal, in district Adanyabaal, gelegen in de provincie M-Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Adanyabaal heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ter volledigheid dient te worden opgemerkt dat er door de vele inconsistenties en bevreemdende elementen in uw relaas hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten.

Zo zijn er meerdere inconsistenties tussen uw verklaringen in uw fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling (NBMV), de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS te vinden.

Zo verklaart u op uw fiche NBMV dat Al-Shabaab u wou rekruteren, dat er gevechten waren en dat u gedwongen werd met hen mee te gaan (fiche NBMV, p.4). U maakt echter noch bij de DVZ, noch bij het CGVS gewag van gevechten toen Al-Shabaab u probeerde te rekruteren. Bij de DVZ verklaart u dat leden van Al-Shabaab bij u thuis kwamen en tegen uw vader zeiden dat u zich ben hen moest aansluiten (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat Al-Shabaab een publieke toespraak bij de moskee hield en de vaders collectief opdroeg hun zonen aan hen over te geven (CGVS, p.11, p.13). Geconfronteerd met uw afwijkende verklaringen over waar Al-Shabaab uw vader opdroeg om u aan hen over te geven, probeert u zich uit de situatie te praten door te stellen dat u bij de DVZ enkel over de tweede interactie tussen Al-Shabaab en uw vader sprak gezien u daar verteld werd het kort te houden (CGVS, p.13). Het is echter niet aannemelijk dat u bij de DVZ enkel over de tweede interactie tussen Al-Shabaab en uw vader zou spreken en geen gewag zou maken van het eerste, collectieve bevel van Al-Shabaab om de jongens uit de stad aan hen over te leveren. De vaststelling dat u niet eenduidig kan aangeven onder welke

omstandigheden Al-Shabaab u wou rekruteren en telkens met nieuwe elementen op de proppen komt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas op ernstige wijze.

Ook verklaarde u bij de DVZ dat u na uw eerste verblijf in Mogadishu naar Adanyabaal terugkeerde omdat u te jong was en niet wist wat Al-Shabaab u zou aandoen (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Op het CGVS verklaart u echter dat uw vader ziek was, dat uw familie zonder inkomen zat en dat uw moeder u vertelde dat de kust veilig was (CGVS, p.17).

De vaststelling dat u wederom niet eenduidig kan aangeven onder welke omstandigheden u naar Adanyabaal terugkeerde is een verdere indicatie dat er geen geloof aan uw verklaringen kan worden gehecht.

Verder is het uiterst bevreemdend dat u na een kort verblijf van ongeveer twee maanden in Mogadishu (CGVS, p.16), waarbij Al-Shabaab tweemaal bij uw familie naar u kwam vragen (CGVS, p.16), zonder enige veiligheidsmaatregelen naar Adanyabaal terugkeerde en zelfs naar de Koranschool ging waar u wist dat er Al-Shabaab leden zaten (CGVS, p.14, p.17). U verklaart dat u schrik had en dat u dacht dat er u iets ging overkomen (CGVS, p.17). Gevraagd naar deze opmerkelijke gang van zaken, stelt u enkel dat uw moeder u vertelde dat de situatie oké was (CGVS, p.17). Van iemand die werkelijk net twee à drie maanden gevangenschap in een Al-Shabaab trainingskamp had ontvlucht (CGVS, p.16) zou men gedrag mogen verwachten dat meer in lijn ligt met de ernst van de beschreven feiten. Het gegeven dat u na slechts twee maanden in Mogadishu te hebben verbleven besliste om zonder enige veiligheidsmaatregelen naar Adanyabaal terug te keren louter op basis van het advies van uw moeder laat toe de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in twijfel te trekken.

Ook is het merkwaardig dat uw familie nooit maatregelen heeft getroffen om u te behoeden voor de verplichte rekruteringen van Al-Shabaab. U stelt immers dat Al-Shabaab sinds u zich kan herinneren mensen onder dwang rekruteerde in Adanyabaal, dat deze rekruteringen soms tot tweemaal per jaar voorkwamen en dat de lichamen van de mensen die weigerden "gedeponeerd" werden op de markt (CGVS, p.13). Gevraagd of uw familie ooit enige veiligheidsmaatregelen heeft getroffen om u voor dit lot te behoeden, stelt u dat uw vader u enkel zei dat Al-Shabaab slecht was en dat hij u op die manier probeerde te sensibiliseren (CGVS, p.14). Op de opmerkingen dat het merkwaardig is dat uw familie ondanks de veel voorkomende rekruteringen onder dwang van Al-Shabaab geen enkele maatregel heeft getroffen om u van dit lot te besparen, stelt u enkel dat de rekruteringen niet vast waren (CGVS, p.14). Het gebrek aan enige proactieve actie van uw familie op de veel voorkomende verplichte rekrutering van Al-Shabaab ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder.

Ten slotte is het uiterst bevreemdend dat Al-Shabaab u tot tweemaal toe de kans gaf hun rekrutering onder dwang te ontlopen. U stelt immers dat Al-Shabaab aan de moskee alle vaders opdroeg hun zonen aan hen over te geven (CGVS p.10, p.11, p.14). U verklaart dat de jongens die "klaar" waren meteen moesten worden afgegeven, maar merkwaardig genoeg mochten de jongens die dat nog niet waren met hun vaders mee naar huis (CGVS, p.15). Al-Shabaab kwam de avond nadien bij jullie thuis en vertelde uw vader dat hij u de dag nadien aan hen moest overleveren (CGVS, p.15). Gevraagd waarom Al-Shabaab u tot tweemaal toe de kans gaf weg te vluchten in plaats van u meteen met hen mee te nemen toen ze bij u thuis waren, stelt u dat Al-Shabaab de macht heeft in de regio en dat ze denken dat niemand kan wegvluchten (CGVS, p.15). Nochtans kon u tot tweemaal toe relatief makkelijk van-en-naar Mogadishu vluchten door zich telkens simpelweg in het laadruim van wagens die goederen/ dieren vervoerden te verstoppert (CGVS, p.10, p.11, p.16, p.17). Het nonchalante gedrag van Al-Shabaab op uw deelname aan de verplichte rekrutering staat in scherp contrast met de ernst van uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië, zijnde moord door Al-Shabaab (CGVS, p.12).

Gezien al het bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan de door u verklaarde feiten. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten is niet aannemelijk.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Over de 70 foto's en 10 video's die u neerlegt (document 1) kan gezegd worden dat deze, zoals u zelf aangeeft (ontvangstbewijs documenten dd. 7 februari 2023), volkomen over uw reis naar België gaan. Deze foto's en video's voegen niets toe aan uw asielmotieven. Over de mail van uw advocaat (document 1) kan gezegd worden dat dit een loutere kennisgeving betreft waarbij u wordt geïnformeerd dat u op 7 februari 2023 aanwezig dient te zijn op bij de DVZ voor uw eerste interview. Deze mail voegt eveneens niets toe aan uw asielmotieven.

Uw advocaat haalt aan dat u hier ondertussen al bijna twee jaar verblijft en dat u hier een leven probeert op te bouwen (CGVS, p.20). De opmerkingen van uw advocaat kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit de stad Adanyabaal, district Adanyabaal, provincie Middle-Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud om duidelijk te maken waar en onder welke omstandigheden hij heeft geleefd. Verzoeker heeft aldus de kans gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen, maar blijkt tot op heden niet de waarheid te hebben verteld over waar hij heeft verbleven voor zijn komst naar België.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP